

Benedek Elek:
A KIS KOFA

Csirkés kofa vagyok, a nevem Kató,
Van is nálam mindig csirke eladó.
Adok-veszek csirkét, ebből élek én,
Mióta nincs senkim a föld kerekén.

Jó reggel kint vagyok már a piarcon,
Reggeli szellőtől piros az arcom.
Kérdik: hogy a csirke, mondd csak, kis kofa,
S viszik egymásután, mit tudom, hova.

Ám egy nagysás asszony mindig kérdezi:
Hogy adom a húgom? Őt is megveszi.
Adna száz forintot, sőt tán többet is,
S ráadásul ruhát, három rendet is.

„Megkövetem szépen, nagysás asszonyom,
– szóltam egyszer néki – ne vegye zokon:
Világ összes kincsét tenné bár elém,
Az én kis húgomat nem adnám el én!”

1889. december 15.